

MATTHEÛS

1:18-25

Jozef, Maria en de maagdelijke geboorte
van Jezus

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/1-18-25

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De geboorte gezien vanuit Jozefs perspectief	5 min	3
2	Ondertrouw en huwelijk in Bijbelse tijden	6 min	5
3	Jozefs reactie op Maria's zwangerschap	8 min	8
4	Jezus redt Zijn volk van hun zonden	5 min	12
5	Immanuel en de vervulling van Jesaja	2 min	14
	Om verder te lezen		15

1

De geboorte gezien vanuit Jozefs perspectief

Laten we kijken naar Mattheüs hoofdstuk 1. We beginnen aan het einde van het gedeelte waar Mattheüs de genealogie, of de biologische achtergrond, heeft gegeven van Jozef, die de wettelijke vader van Jezus is. Het is interessant dat Mattheüs dit doet, want Jezus was biologisch niet aan Jozef verwant, en Mattheüs maakt dat heel duidelijk. Toch geeft Mattheüs genealogische informatie over Jozef alsof die relevant is voor Christus. Die is relevant voor Christus omdat Jezus, hoewel Hij niet de natuurlijke zoon van Jozef was, wel degelijk door Jozef werd grootgebracht, in het huis van Jozef. We zouden Jozef de stiefvader van Jezus kunnen noemen, Zijn pleegvader, of iets dergelijks. Jozef was Zijn adoptievader. Daarom zou iedere status die Jozef op grond van zijn afstamming binnen de gemeenschap had, ook aan Jezus worden toegeschreven als zijn wettelijke zoon.

Nadat Mattheüs ons die genealogische informatie in de eerste zeventien verzen heeft gegeven, beginnen we in hoofdstuk 1, vers 18, het eigenlijke verhaal te lezen over hoe de geboorte van Jezus tot stand kwam. Zo begint het precies in Mattheüs hoofdstuk 1, vers 18. Er staat:

De geboorte van Jezus Christus was nu als volgt. Terwijl Maria, Zijn moeder, met Jozef in ondertrouw was, bleek zij, nog voordat zij samengekomen waren, zwanger te zijn uit de Heilige Geest.

MATTHEÛS 1:18

Dat wil zeggen: voordat ze met elkaar naar bed waren geweest.

Jozef, haar man, wilde haar onopgemerkt verlaten, omdat hij rechtvaardig was en haar niet in het openbaar te schande wilde maken. Terwijl hij deze dingen overwoog, zie, een engel van de Heere verscheen hem in een droom en zei: Jozef, zoon van David, wees niet bevreesd Maria, uw vrouw, bij u te nemen, want wat in haar ontvangen is, is uit de Heilige Geest; en zij zal een Zoon baren, en u zult Hem de naam Jezus geven, want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden. Dit alles is geschied opdat vervuld werd wat door de Heere gesproken is door de profeet, toen hij zei: Zie, de maagd zal zwanger worden en een Zoon baren, en u zult Hem de Naam Immanuel geven; vertaald betekent dat: God met ons. Toen Jozef uit de slaap ontwaakt was, deed hij zoals de engel van de Heere hem bevolen had, en hij nam zijn vrouw bij zich; en hij had geen gemeenschap met haar totdat zij haar eerstgeboren Zoon gebaard had; en hij gaf Hem de Naam Jezus.

MATTHEÛS 1:19-25

Ofwel: zwanger. Dat zij geen gemeenschap hadden, betekent dat ze geen seksuele omgang hadden. Hier hebben we het verhaal vanuit het perspectief van Jozef. Als we het Evangelie van Lukas zouden lezen, zouden we het verhaal vanuit het perspectief van Maria zien. In het Evangelie van Lukas zien we allereerst dat familieleden van Maria bezoek krijgen van een engel. Hij vertelt hun dat zij de ouders zullen worden van een profeet die Johannes de Doper werd. Vervolgens verschijnt er een engel aan Maria, die haar vertelt over haar eigen rol als moeder van de Messias. Daarna lezen we in het Evangelie van Lukas hoe Maria op reis gaat, enzovoort.

Maar bij Mattheüs krijgen we niets vanuit het perspectief van Maria. De aandacht is volledig gericht op het perspectief van Jozef. We lezen niet dat er een engel aan Maria verschijnt. We lezen dat de engel aan Jozef verschijnt. Natuurlijk zijn beide verhalen

waar. Het is alleen zo dat elke schrijver, Mattheüs en Lukas, ander materiaal heeft uitgekozen om op te nemen.

Jozef is iemand over wie wij veel minder weten dan over Maria. Maria komt in de Evangeliën telkens weer naar voren als iemand die van tijd tot tijd contact heeft met Jezus. Ze wordt zelfs genoemd in het boek Handelingen, in hoofdstuk 1, als een van degenen die in de bovenzaal waren toen de Heilige Geest op de dag van Pinksteren kwam. Maar Jozef treffen we in geen van die situaties aan.

Over Jozef wordt alleen geschreven in de geboorteverhalen. Die staan in de eerste twee hoofdstukken van Mattheüs en de eerste twee hoofdstukken van Lukas.

Chronologisch gezien staat het laatste van die verhalen in Lukas hoofdstuk 2. Daar raken de ouders van Jezus Hem, wanneer Hij twaalf jaar oud is, min of meer kwijt. Ze gaan terug en vinden Hem in de tempel, waar Hij onderwijs geeft, of beter gezegd, vragen stelt en beantwoordt. Dat is de laatste keer dat we in de Evangeliën over Jozef lezen.

Maar dit is de eerste keer dat we over hem lezen. In de voorafgaande verzen is zijn genealogische informatie gegeven, en nu lezen we enkele dingen over hem. In vers 18 wordt ons verteld dat hij met Maria ondertrouwd was. Zo vond de geboorte van Jezus plaats: er was sprake van een ondertrouw.

2

Ondertrouw en huwelijk in Bijbelse tijden

Wat is ondertrouw? Dat is eigenlijk niet iets waarover wij in onze samenleving veel weten, hoewel veel mensen dit opnieuw ontdekken. Veel christenen ontdekken ondertrouw opnieuw als een model voor jonge mensen om hun levensgezel te vinden en met hun toekomstige huwelijkspartner samen te komen, in plaats van de gebruikelijke gewoonte om te daten.

Dit was niet alleen een gewoonte onder de Joden, maar kwam vrij algemeen voor bij de meeste volken in de oudheid. Ongetrouwde mannen en vrouwen gingen niet zomaar met allerlei mensen uit, probeerden niet eerst een reeks vrijblijvende liefdesrelaties uit, om uiteindelijk een van die mensen uit te kiezen om mee te trouwen. In Bijbelse

tijden, en dat gold niet alleen in de Bijbel maar ook in veel niet-religieuze samenlevingen, waarschijnlijk de meeste, ging het anders. Wanneer een jonge man en een jonge vrouw de huwbare leeftijd bereikten, gingen ze niet met allerlei mogelijke partners om, zoals in onze eigen samenleving zo gebruikelijk is. Ze richtten hun aandacht op één persoon van wie ze dachten dat die een geschikte partij en levensgezel voor hen zou zijn.

Natuurlijk kenden ze die persoon vermoedelijk al enigszins, al was dat niet altijd het geval. In sommige gevallen lezen we over mensen van wie het huwelijk door hun ouders werd geregeld voordat de jonge mensen elkaar zelfs maar hadden ontmoet. Maar dat was niet noodzakelijkerwijs altijd zo. Dat was zeker het geval toen Abraham een vrouw vond voor zijn zoon Izak. Maar Izaks zoon Jakob volgde die werkwijze niet. Jakob vond zelf zijn bruid en koos de vrouw met wie hij wilde trouwen. Maar nogmaals, dat gebeurde niet door te daten. Het gebeurde door middel van een verlovingsproces.

Wat is ondertrouw? Tegenwoordig wordt er in sommige christelijke kringen veel gesproken over hofmakerij als alternatief voor daten. Veel christelijke leraren hebben ingezien hoeveel emotionele en morele schade de moderne praktijk van het daten kan aanrichten. Daarom pleiten veel christenen nu voor iets wat hofmakerij wordt genoemd, wat eigenlijk een iets ernstiger vorm van daten is. Dat wil zeggen: twee mensen daten met elkaar met de gedachte dat ze misschien zullen trouwen, of zelfs dat ze met elkaar willen trouwen. Ze streven actief naar een huwelijk. Toch is hofmakerij, zoals daarover gesproken wordt, niet werkelijk even bindend als het huwelijk. Je kunt er nog steeds mee ophouden, tot op de dag van de bruiloft. Het stel dat elkaar het hof maakt, kan besluiten het af te blazen. Daarom biedt hofmakerij net zomin als daten enige garantie dat het stel maar één romantische relatie zal hebben. Ze kunnen immers een heel sterke romantische relatie hebben met iemand die ze het hof maken, die relatie vervolgens afbreken en later iemand anders het hof maken.

Het Bijbelse model van verloving was heel anders. Verloving betekende dat een jonge man en een jonge vrouw afspraken om met elkaar te trouwen. Dat gebeurde voordat ze ooit romantisch bij elkaar betrokken raakten. Ze hadden niet gedatet en daten maakte er geen deel van uit. Ze leerden elkaar in andere situaties kennen. Misschien kenden ze elkaar helemaal niet zo goed toen ze die beslissing voor het eerst namen. Maar nadat

ze verloofd waren, hadden ze tijd om elkaar te leren kennen. In de Joodse samenleving zat er namelijk meestal ongeveer een jaar tussen het moment waarop ze zich verloofden en het moment waarop ze daadwerkelijk trouwden.

Maar zelfs vóór de verloving leerden de meeste stellen elkaar, daar ben ik behoorlijk van overtuigd, waarschijnlijk al enigszins kennen zonder te daten en zonder romantiek. Ze leerden elkaar in het maatschappelijk leven kennen. Ze zagen elkaar in de stad. Misschien zagen ze elkaar bij hun ouders thuis. Ze leerden hoe de ander was. In onze tijd zouden ze elkaar in de gemeente of in andere sociale situaties kunnen leren kennen. Maar ze dateten niet zoals wij dat tegenwoordig gewoonlijk doen.

In plaats daarvan namen ze een verstandige beslissing op grond van rationele redenen. Daar hoorde, daar ben ik zeker van, lichamelijke aantrekkingskracht bij, maar geen op hol geslagen hormonen die worden opgewekt doordat je met iemand uitgaat, 's avonds samen in een auto zit, helemaal alleen bent, enzovoort. Zulke dingen, die voor ons zo normaal zijn, waren voor hen niet normaal. Zij vonden het immoreel om emotioneel, geestelijk en romantisch betrokken te raken bij iemand van wie ze niet wisten dat ze ermee zouden trouwen.

Een verloving was dus in feite een verbintenis om te trouwen. Het Engelse woord 'betrothal' komt zelfs van het Oudengelse woord 'troth', dat toezegging of belofte betekent. 'Betrothed' zijn betekent dat je beloofd was: je had beloofd te zullen trouwen. Wanneer mensen verloofd waren, waren ze evenzeer toegewijd aan de persoon met wie ze verloofd waren als wanneer ze al met die persoon getrouwd waren. Het enige verschil was dat ze nog niet samenwoonden en geen seksuele omgang met elkaar hadden.

De tijd vanaf hun verloving tot hun huwelijk was voor hen een tijd om zich op het huwelijk voor te bereiden, om zich erop voor te bereiden het ouderlijk huis te verlaten en samen aan een nieuw gezinsleven te beginnen. Het was ongetwijfeld een tijd waarin ze romantische gevoelens voor elkaar begonnen te ontwikkelen, zodat ze geen vreemden voor elkaar zouden zijn wanneer ze trouwden. Maar daarvoor hadden ze meestal een heel jaar.

Gedurende dat jaar konden ze het niet afbreken. Ze hadden zich aan het huwelijk verbonden. Ze hadden het beloofd. Natuurlijk sprak het in die tijd vanzelf dat je een belofte nakwam wanneer je die deed, net zoals een huwelijk een belofte is. Als iemand dus verloofd was, kon die persoon niet onder de verloving uit, tenzij er een reden voor een echtscheiding was. Een verloving kon worden beëindigd, net zoals een huwelijk, als er gronden voor echtscheiding waren.

3

Jozefs reactie op Maria's zwangerschap

De relatie tussen Maria en Jozef, toen bleek dat Maria zwanger was, was een verlovingsrelatie. Waarschijnlijk gebeurde dit binnen het tijdsbestek van een jaar, vanaf het moment waarop Jozef zich met Maria verloofde tot het moment waarop ze daadwerkelijk zouden zijn getrouwd. Maar in die tijd bleek Maria zwanger te zijn.

Natuurlijk wist Jozef niet wat hij moest denken toen hij dat voor het eerst hoorde, hoewel de meeste mensen wel zouden weten wat ze moesten denken. Ik weet zeker dat hij aanvankelijk ongeveer dacht wat de meeste mensen zouden denken, namelijk dat ze met een man naar bed moest zijn geweest. En hij wist dat hij die man niet was. Daarom kan hij vermoedens hebben gehad — we weten niet precies wat hij voelde, want we lezen alleen dat hij het overwoog — maar we weten dat hij heel goede redenen had om te vermoeden dat ze overspel had gepleegd en dat hij gronden voor echtscheiding had. We lezen zelfs dat hij precies dat overwoog: echtscheiding. Want je kunt een verloving alleen door echtscheiding beëindigen. Maar volgens de Joodse wet, en zeker volgens de meeste wetten, is overspel een grond voor echtscheiding. Dat was dus wat Jozef overwoog.

En er wordt ons verteld dat hij een rechtvaardig en rechtschapen man was. Een echtscheiding overwegen op grond van ontrouw is niet onrechtvaardig, want seksuele ontrouw is een grond voor echtscheiding. Jozef overwoog een echtscheiding, hoewel ons wordt verteld dat hij een rechtvaardig man was.

Het interessante is dat hij niet overhaast tot deze conclusie kwam. In vers 19 staat dat hij een rechtvaardig man was, dat hij haar niet openlijk te schande wilde maken en dat hij van plan was haar in het geheim weg te sturen. Dat wil zeggen: hij was van plan in het geheim van haar te scheiden. Dit is interessant. Hij was van plan van haar te scheiden, wat erop wijst dat hij de relatie wilde verbreken, en toch koesterde hij, zo lijkt het, geen bitterheid. Hij wilde haar niet blootstellen aan publieke schande en spot. Daarom wilde hij proberen de verloving zo stil mogelijk af te breken en in beslotenheid van haar te scheiden, zodat ze niet aan veel schande blootgesteld hoefde te worden.

Waarom zou hij niet willen dat zij de smaad voor haar eigen daden droeg? Je zou kunnen zeggen dat hij gewoon een man met een heel goed hart was, maar ik heb eigenlijk een andere theorie. We lezen in het evangelie van Lukas dat Maria zelf bezoek kreeg van een engel. Ze had gevraagd hoe ze de moeder van een baby kon worden, terwijl ze in feite nooit gemeenschap met een man had gehad. De engel vertelde haar dat ze op wonderbaarlijke wijze zwanger zou worden. Ook vertelde hij haar dat iets soortgelijks — niet hetzelfde, maar soortgelijks — was gebeurd met een nicht van haar, die Elizabeth heette. Zij was heel oud en was op hoge leeftijd, na de menopauze, zwanger geworden. Dat was nog een wonderbaarlijke conceptie. Door haar hierover te vertellen hielp de engel haar te geloven dat dit ook met haar kon gebeuren. Maria geloofde het inderdaad.

Ik geloof dat Maria, toen bleek dat ze zwanger was, beslist aan Jozef zou hebben laten weten — zo niet rechtstreeks, dan in elk geval via boodschappers — dat ze hem werkelijk niet ontrouw was geweest. Het lijkt ondenkbaar dat hij over haar zwangerschap zou horen zonder ook haar verzekering te horen dat ze in feite niet ontrouw was geweest, hoezeer het er misschien ook op leek dat ze dat wel was geweest.

Jozef kende Maria naar mijn idee enigszins, waarschijnlijk redelijk goed. Uit wat wij over Maria weten, weten we dat ze beslist niet het soort meisje was dat eropuit zou gaan om haar toekomstige echtgenoot ontrouw te zijn. Jozef moet dit ook geweten hebben. Ik geloof dat haar godvruchtige karakter duidelijk zichtbaar zal zijn geweest. Ik geloof dat het heel duidelijk is dat ze een godvruchtige vrouw was. Zelfs niet alle

goddeloze vrouwen plegen overspel, en godvruchtige vrouwen doen dat over het algemeen helemaal niet. Daarom denk ik dat Jozef er niet zeker van was dat ze ontrouw was geweest.

Er waren aanwijzingen dat ze dat wel was geweest, maar daarnaast moest ook haar eigen verhaal worden meegewogen. Ze had ongetwijfeld laten weten dat ze door bovennatuurlijke middelen zwanger was geworden, dat God Zelf de Vader van haar baby was geworden en dat haar baby de Zoon van God zou zijn. Dat is precies wat de engel haar in Lukas hoofdstuk 1 vertelde. Dat is ongetwijfeld door Maria, of door iemand die namens haar optrad, aan Jozef doorgegeven.

Ik vermoed dat Jozef haar geloofde. Maar je zou kunnen zeggen: ‘Waarom zou hij haar dan willen wegsturen? Waarom zou hij niet met haar willen trouwen als hij haar geloofde?’ Er staat dat hij haar wilde wegsturen, maar er staat niet dat hij geloofde dat ze ontrouw was geweest. Ik denk dat er nog een andere mogelijkheid is. Als hij haar verhaal geloofde, beseftte hij dat God haar had uitgekozen om als het ware Gods partner te zijn bij het voortbrengen van het Kind. Niet dat God seksuele gemeenschap met haar had gehad — natuurlijk leert de Bijbel niets van dien aard — maar toen God Zijn Zoon in de wereld bracht, had Hij deze vrouw uitgekozen om degene te zijn door wie Hij Zijn Zoon in de wereld zou brengen.

Dat plaatste haar in een bijzondere categorie. Haar Zoon was beslist uniek, en daarom heeft Jozef zich heel goed kunnen afvragen: ‘Dit is heilige grond. Ik kan me hier maar beter niet in mengen. Ik kan deze bruiloft maar beter afblazen.’

Ik vermoed dat dit het geval is vanwege wat er staat wanneer de engel aan Jozef verschijnt. Wat er in vers 20 staat, is interessant:

Terwijl hij hierover nadacht, verscheen er opeens in een droom een engel van de Heer aan hem, die zei: Jozef, zoon van David, wees niet bang om Maria tot vrouw te nemen.

Hij zei:

Wees niet bang om met haar te trouwen.

Als Jozef dacht dat ze ontrouw was geweest en haar daarom wilde wegsturen, lijkt angst niet zijn voornaamste drijfveer te zijn geweest. Dat zou woede, wantrouwen of iets anders van dien aard zijn geweest. De engel zegt niet: 'Jozef, wantrouw haar niet. Twijfel niet zomaar aan haar verhaal.' De engel zegt:

Terwijl hij deze dingen overwoog, zie, een engel van de Heere verscheen hem in een droom en zei: Jozef, zoon van David, wees niet bevreesd Maria, uw vrouw, bij u te nemen, want wat in haar ontvangen is, is uit de Heilige Geest;

MATTHEÛS 1:20

Dat kan erop wijzen dat dit precies was waarmee Jozef worstelde. Hij was bang om een vrouw tot echtgenote te nemen die God had uitgekozen om de moeder van de Zoon van God te zijn. Hij kon het gevoel hebben dat hij zich op Gods terrein begaf. Iedere man zou die gedachte kunnen hebben en kunnen zeggen: 'Dit verandert alles volkomen. Ik dacht dat ik met haar zou trouwen, maar het lijkt erop dat God haar voor Zichzelf heeft uitgekozen. Ik kan haar maar beter vrijlaten. Ik kan haar maar beter gewoon laten gaan.'

Het lijkt erop dat hij bang was om haar tot echtgenote te nemen, en niet dat hij wrokkig, boos of wantrouwend was. Daarom vermoed ik dat Jozef haar verhaal niet zozeer niet geloofde, maar het juist geloofde, het heel serieus nam en vond dat het ongepast zou zijn om het huwelijk volgens plan door te laten gaan. Dat is mijn vermoeden, gebaseerd op wat de engel tegen hem zei.

De engel zei tegen hem:

Wat in haar ontvangen is, is uit de Heilige Geest.

MATTHEÛS 1:20

4

Jezus redt Zijn volk van hun zonden

Dat betekent dat de Heilige Geest, en niet een man, de ontvangenis tot stand had gebracht. De engel zegt in vers 21 tegen Jozef:

Ze zal een Zoon krijgen en je moet Hem Jezus noemen, want Hij zal Zijn volk van hun zonden redden.

De naam Jezus was op dit moment geen nieuwe naam. Het was eenvoudigweg de Griekse vorm van een veelgebruikte Hebreeuwse naam in het Oude Testament: Jozua. Je hebt natuurlijk Jozua, de beroemde man die Mozes na diens dood opvolgde en de kinderen van Israël het land Kanaän binnenleidde. Het boek Jozua is naar hem genoemd. Er waren nog andere mannen die Jozua heetten in het Oude Testament. In de tijd dat de ballingen uit Babylon terugkeerden, was er een hogepriester die Jozua heette.

Jozua was een samengestelde naam die uit twee delen bestond: Jehova en shua. Letterlijk betekent die naam: Jehova, de Heere, is behoud, of: redt. Jozua betekent dus: 'de Heere redt', of: 'de Heere is behoud'. Deze naam kwam in Bijbelse tijden veel voor, omdat Jozua een grote held was geweest. Veel moeders noemden hun zoon naar hem. Jezus is eenvoudigweg dezelfde naam in het Grieks. Jezus kreeg een naam die betekende: Jehova is behoud. Hij kreeg die naam omdat Hij een Zaligmaker zou zijn. Hij zou behoud zijn. De engel zei:

Hij zal Jezus heten.

omdat:

Hij zal Zijn volk van hun zonden redden.

De Joden in die tijd wisten dat ze gered wilden worden, maar ze wilden niet noodzakelijkerwijs van hun zonden gered worden. Ze wilden gered worden van de Romeinen, die hen onderdrukten, belasting van hen eisten, hen slecht behandelden en hun onafhankelijkheid ontnamen. Ze keken sterk uit naar een Messias die zou komen en hen zou redden van hun politieke vijanden, de Romeinen.

De engel vertelt Jozef echter dat de Zaligmaker Jezus Zijn volk inderdaad zal redden, maar niet noodzakelijkerwijs van politieke onderdrukking. Dat is niet het behoud dat Jezus kwam brengen. Dit staat lijnrecht tegenover de moderne bevrijdingstheologie, die zo populair is onder liberalen en rooms-katholieken in Latijns-Amerika en die gelooft dat het Evangelie in feite een boodschap van politieke bevrijding is. Dat is helemaal niet het geval.

De engel zei: nee, Hij zal Zijn volk niet van politieke onderdrukking redden. Christenen die door Christus gered zijn, hebben vaak politieke onderdrukking moeten doorstaan. Maar Hij redt hen van hun zonden. Dit wijst erop dat mensen voordat ze gered worden niet vrij zijn. Ze moeten van onderdrukking gered worden, en die onderdrukking is de onderdrukking door de zonde zelf.

Omdat we gezondigd hebben, zijn we van God vervreemd en zijn we feitelijk sterk aan de zonde gebonden. We kunnen onszelf niet van onze zonden bevrijden. Probeer maar eens op te houden met zondigen en nooit meer te zondigen. Een mens kan dat niet. Daarom heeft God Jezus gezonden om ons van onze zonden te redden. Onze zonden zijn namelijk datgene wat ons van God vervreemdt, en de vervreemding van God verhindert ons eeuwig leven te hebben.

Om eeuwig leven te hebben, moeten we in verbinding met God staan. We moeten tot God teruggebracht en met God verzoend worden. Maar daarvoor moet het probleem van de zonde worden weggenomen. De zonde maakt ons niet alleen schuldig vanwege onze vroegere daden, maar beheerst ook elke dag ons leven. Het behoort tot ons karakter dat we zondaars zijn, en we kunnen niet eenvoudigweg ophouden met zondigen door te besluiten dat we niet meer willen zondigen. We moeten gered worden, en daarvoor is Jezus gekomen.

Elders in het Evangelie lezen we dat Jezus aan het kruis stierf en weer opstond. De Bijbel vertelt ons dat dit een offer was om de schuld van onze zonden te bedekken. Maar Hij deed meer dan dat. Hij kwam in ons wonen om ons te bevrijden van onze daadwerkelijke gebondenheid aan de zonde, zodat we geen leven van zonde hoeven te leiden. We horen dat zelfs niet te doen; het is ons niet toegestaan. Een leven van zonde leiden past niet bij een christen, want Jezus redt ons van onze zonden: niet alleen van de straf, maar ook van de zonden zelf.

5

Immanuel en de vervulling van Jesaja

Mattheüs vertelt ons dat dit gebeurde opdat vervuld zou worden wat door de Heere gesproken was door de profeet. De profeet die hij aanhaalt, is Jesaja. Hij haalt Jesaja 7:14 aan. Hij zegt:

Daarom zal de Heere Zelf u een teken geven: Zie, de maagd zal zwanger worden. Zij zal een Zoon baren en Hem de naam Immanuel geven.

JESAJA 7:14

wat 'God met ons' betekent.

Deze profetie van Jesaja werd aanvankelijk al vervuld met de geboorte van een ander kind. Als je Jesaja 7 en 8 leest, zul je zien dat de profetie aan Jesaja werd gegeven en vervolgens in het volgende hoofdstuk werd vervuld met de geboorte van Maher-Schalal-Chas-Baz, Jesaja's eigen zoon. Maar de profetie kreeg een tweede vervulling, zoals Mattheüs ons hier vertelt. Ze werd vervuld doordat Jezus uit een maagd geboren werd, en Hij is werkelijk God met ons. De naam Immanuel zou vertaald kunnen worden als 'God is met ons' of 'God met ons'. Hier wordt hij vertaald als 'God met ons', omdat Jezus inderdaad God in menselijke gedaante is.

Daarna werd Jozef uit zijn slaap gewekt en deed hij wat de engel van de Heere hem geboden had. Hij nam zijn vrouw bij zich. Hij had geen gemeenschap met haar, dat wil zeggen, ze hadden geen seksuele omgang, totdat zij haar eerstgeboren Zoon ter wereld had gebracht. En hij noemde Hem Jezus.

Dit houdt beslist in dat zij, nadat ze haar Zoon ter wereld had gebracht, wel seksuele gemeenschap hadden. Ze hadden een normaal huwelijk en kregen nog andere kinderen. Uit de evangeliën kennen we minstens zes andere kinderen uit het huwelijk, zoals we later in Mattheüs 13 zullen zien: vier broers en een onbekend aantal zussen, naast Jezus. Maria en Jozef kregen nog andere kinderen. Jezus wordt hier haar

eerstgeboren Zoon genoemd, en ons wordt eenvoudig verteld dat zij en Jozef pas na de geboorte van Jezus de normale huwelijkse omgang hadden. Daarna hadden ze die kennelijk wel.

Meer bijzonderheden over de geboorte van Jezus, of over de gebeurtenissen die onmiddellijk daarna plaatsvonden, volgen in Mattheüs 2.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 1:18
- Mattheüs 1:19-25
- Mattheüs 1:20
- Jesaja 7:14

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.